

Přelický zvon

Ginevra

Za Slánskou horou žil poustevník, Petr se jmenoval.
Překrásné zvony uměl lít, reliéfy na těla psal.
Silným tónem zněly, s láskou je odléval,
jen jediný v Přelíci, bez srdce, tiše lkal.

U mistra nechal ulít zvon mladý Smečna pán,
sňal cín z rakví předků on, vlastní pýchou hnán.
„Ať zní silným tónem, ať je mezi zvony král!
Nedbám babských pověr, že spánek mrtvých zaprodám.“

Poustevník pána varoval: „Neruš, pane, duší klid.“
Rukou jen mávl a rozkaz dal, zde máš co jsi chtěl mít.
„Jen ať zní silným tónem, ať je mezi zvony král!
Mé oči žasnou nad tvým umem, počkej, synka zavolám.“

Do velké jámy snesl cín, s mědí ho roztavil.
Upoutal pána slovem svým, jeho mysl unavil.
Tu malý smělý chlapec nad jámou se nahýbá,
dýmem omámen, padá, svíce zhasíná.

|: Jen ať silným tónem, ať je mezi zvony král! :|

Jen ať zní silným tónem.....